

DƏVƏ OĞURLUĞU YUMURTA OĞURLUĞUNDAN BAŞLAYIR

Bir uşaq qonşudan bir neçə yumurta oğurlayıb evə gətirir. Anası yumurtaları haradan aldığı soruşur, oğlan məsələni olduğu kimi nağıl edir, anası da ona bir qədər acıqlanıb daha belə iş görməməsini tapşırır, sonra isə həmin yumurtalardan qayqanaq bişirib oğluna yedizdirir.

Sabahı gün oğlan daha çox yumurta oğurlayıb evə gətirir. Anası yenə əvvəlki kimi onu bir qədər danladıqdan sonra yumurtalardan bir neçəsini bişirib süfrəyə qoyur. Bu minvalla oğul oğurluğa adət edib hər gün bir şey oğurlayıb gətirir, anası isə onun bu

eməllərinə göz yumaraq oğlunun cinayət işlətməsinə şərait yaradır.

Bir gün oğlan dəvə oğurladığı yerdə həbs olunur. Məhkəmə zamanı cinayətin bir neçə yumurtadan başladığı və ananın da bu işlərə göz yumduğu ortaya çıxır.

Hakim üzünü anaya tutub deyir:

- Bu cinayətdə əsas müqəssir sizsiniz. Hər kiçik cinayət aparıb böyük cinayətə çıxarır. Siz yumurta oğurluğunun sonda dəvə oğurluğuna gətirib çıxaracağını bilməli, oğlunuzu bu təhlükəli yoldan vaxtında çəkəndirməli idiniz.

Böyük günah və cinayətlərin kiçik nöqsanlardan törədiyini bildirmək məqsədilə bu məsəldən istifadə olunur.

QAZ BİR AYAQLIDIR

Molla bir qaz bişirib hakimə hədiyyə aparırdı. Ac olduğundan dözə bilməyib yolda qazın bir budunu qoparıb yeyir. Xörəyi gətirib hakimə verəndə o, qazın bir ayağının əksik olduğunu görüb təəccüblənir və molladan bunun səbəbini soruşur. Molla belə deyir:

- Hakim sağ olsun, bəs qaz bir ayaqlı olar da! – deyə həyətdəki gölməçənin kənarında bir ayaqları üstündə durub özlərini günə verən qazları hakimə nişan verir.

Hakim bu yalanı ifşa etmək üçün bir nəfərə deyir ki, gedib qazları hürkütsün, özü də molla ilə pəncərə önündə durub bu mənzərəyə tamaşa edir. Nökər çubuqla qazları qovduqda quşlar hərəsi bir tərəfə qaçmağa başlayır. Hakim onları mollaya göstərərək qazın bir yox, iki ayağı olduğunu xatırladır. Lakin molla onun sözünü kəsib deyir:

- Hakim sağ olsun, o yazıq quşları döyən kimi hər kəsi döysəydilər, yəqin ki iki ayaq da borc alıb qaçardı.

Bir adam öz əsassız iddiasını təkidlə sübut eməyə çalışdığı hallarda həmin məsəldən istifadə olunur. ♣

“Rəvayətli ifadələr”, Bakı, 1961